

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kf.VII.40.405/2021/6.
A tanács tagjai: [redacted] a tanács elnöke
[redacted] előadó bíró
[redacted] bíró
A felperes: Klubrádió Szolgáltató Zrt.
(1037 Budapest, Bokor u. 1-3-5.)
A felperes képviselője: [redacted]
[redacted]
Az alperes: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa
(1088 Budapest Reviczky u. 5.)
Az alperes képviselője: [redacted]
ügyintéző: [redacted]
[redacted]
A per tárgya: médiaszolgáltatási ügyben hozott 180/2021. (III. 10.) számú
határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének
vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Fővárosi Törvényszék 105.K.702.944/2021/12. számú –
kijavított – ítélete
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (13. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 105.K.702.944/2021/12. számú – kijavított – ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 700.000 (azaz hétszázezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak – felhívásra – 40.000 (azaz negyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 2020. november 4-én pályázati felhívást tett közzé a Budapest 92,9 MHz körzeti vételkörzetű rádiós médiaszolgáltatási lehetőség közösségi jellegű használata céljából.

- [2] A felhívásra három pályázati ajánlat érkezett, köztük a felperesé, aki „Klubrádió” állandó megnevezéssel nyújtotta be ajánlatát, önálló, 24 órás napi műsoridejű médiaszolgáltatási jogosultságra vonatkozóan.
- [3] Az alperes a másik két, perben nem álló pályázó pályázati nyilvántartásba vételét megtagadta, mert megállapította, hogy ajánlataik alakilag érvénytelenek [1135/2020. (XII. 22.) számú és 1137/2020. (XII. 22.) számú döntések]. Egyidejűleg a felperest hiánypótlásra hívta fel (1136/2020. (XII. 22.) számú döntés), aminek a felperes eleget tett, ezért őt az alperes pályázati nyilvántartásba vette [106/2021. (II. 16.) számú döntés].
- [4] Ezt követően az alperes a 2021. március 10-én kelt, keresettel támadott határozatával megállapította, hogy a felperes pályázati ajánlata alakilag és tartalmilag érvénytelen, a pályázati eljárás pedig eredménytelen.
- [5] Határozatának indokolása szerint a felperes a pályázati ajánlatában a formanyomtatvány III.2. pontja alatti műsorstruktúra-táblázatban szereplő „Reggeli Gyors ismétlés” című műsorszámot nem jellemezte a formanyomtatvány III.3. pontjában megadottak szerint, így ajánlata nem felel meg a pályázati felhívás 2.5.5.2. pontjában foglaltaknak. Megállapította, hogy emiatt a pályázati ajánlat a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 57. § (2) bekezdés e) pontja és a pályázati felhívás 1.11.7.1. e) pontja alapján alakilag érvénytelen.
- [6] Kifejtette továbbá, hogy a „Kovátsműhely” című műsorszám formanyomtatvány III.2. pontja alatti műsorstruktúra-táblázatban megadott időtartama (45 perc) nincs összhangban a formanyomtatvány III.3. pontjában írt jellemzésben megadott időtartammal (50 perc), ezért a felperes pályázati ajánlata nem felel meg a pályázati felhívás 2.5.5.6. pontjának. Megállapította, hogy emiatt az ajánlat az Mttv. 59. § (3) bekezdés d) pontja és a pályázati felhívás 1.11.9.2.o) pontja alapján tartalmilag érvénytelen.
- [7] A pályázati ajánlat üzleti és pénzügyi tervre vonatkozó része megalapozottsága körében kiemelte, hogy az ajánlat benyújtását megelőző 5 évben a felperes nem teljesítette a működésének, gazdálkodásának törvényességére vonatkozó jogszabályi előírásokat. Könyvvizsgálójának felhívása ellenére sem rendezte a több mint -400.000.000 forint összegű negatív saját tőkéjének helyzetét, ami azzal a veszéllyel is fenyeget, hogy cégbírószági kényszerítési eljárás indulhat ellene. A felperes saját üzemi, professzionális tevékenységének állandóan csökkenő árbevétele miatt nem képes még a működéséhez elengedhetetlen személyi ráfordítások fedezetét sem biztosítani. E költségeket eddig támogatásokból rendezte, erre azonban okszerűen és nagy bizonyossággal nem lehet stabil médiapiaci jelenlétet alapozni. A felperes kötelezettséget vállalt arra vonatkozóan, hogy a saját tőke tekintetében helyreállítja a törvényes működést, azonban ez a vállalat részben feltételtől függő (ha a pályázati eljárásban nyertessé nyilvánítják), részben nem tekinthető megalapozottnak. Miután a felperes maga rögzítette az ajánlatában, hogy költség szerkezete és gazdálkodása tekintetében nem fog az elmúlt évek gyakorlatától eltérni, így a jövőre nézve sincs biztosíték arra, hogy a felperes stabilan működő médiapiaci szereplő lehetne az elkövetkező 10 évben, így felelősen nem adható át neki a kizárólagos állami tulajdonban lévő korlátos erőforrás hosszú távú – 10 évre szóló – hasznosításra. A felperes üzleti és pénzügyi tervében megjelölt adatok a 2021. év vonatkozásában ellentmondásban állnak a pályázati ajánlathoz benyújtott mérlegtervben és eredménykimutatás-tervben szereplő adatokkal is. Összességében a pályázati ajánlat nem alkalmas annak megalapozottságának indokolására és a pályázati felhívás 1.2. pontjában meghatározott azon cél elérésére, hogy elősegítse a működésében kiszámítható és stabil rádió médiapiaci jelenlétét. Megállapította, hogy emiatt az ajánlat az Mttv. 59. § (3) bekezdés c) pontja és a pályázati felhívás 1.11.9.2.c) pontja alapján tartalmilag érvénytelen.

A keresetlevél és a védírat

- [8] A felperes keresetlevelében az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.
- [9] Kiemelte, hogy a „Reggeli Gyors ismétlés” az előző heti „Reggeli Gyors” adások releváns és érdekes tartalmainak összeválogatása. Miután sem az Mtv., sem a pályázati felhívás nem határozza meg az önálló műsorszám fogalmát, nincs alapja a „Reggeli Gyors ismétlés” önálló műsorszámként történő meghatározásának. Önmagában attól, hogy egy adott műsorszám csak részbeni ismétlése egy másik műsorszámnak, még nem lesz önálló tartalommal, önálló természettel bíró független műsorszám, továbbra is egy korábban már elhangzott műsorral vagy műsorrésszel azonos műsorelem, ebből következően önállóan nem is jellemezhető annak tartalma. Műsorfolyamának egyes műsorszámait évek óta jól ismertek az alperes előtt is, ezért értelmezési kérdés esetén az Mtv. 4. és 5. §-ainak figyelembevételével kellett volna eljárnia.
- [10] A „Kovátsműhely” című műsorszám kapcsán elismerte, hogy a formanyomtatvány III.2. pontjában adminisztratív hiba folytán valóban 45 perces műsoridő szerepelt, míg a III.3 pontban jelölte meg azt helyesen 50 perces műsorszámként. Az ellentmondás okozhatott ugyan értelmezési nehézséget, azonban miután a műsoridőt a III.3 pontban helyesen tüntette fel, a kisebb jelentőségű hiba érdemben nem befolyásolta a pályázati ajánlat egészét, emiatt nem lett volna helye a tartalmi érvénytelenség megállapításának.
- [11] Kifogásolta, hogy az alperes a kereskedelmi árbevételét mesterségesen elkülönítette a támogatásokból származó bevételektől. Számviteli és adójogi szempontból szerinte a bevételfajták között nincs különbség. Az üzleti és pénzügyi terv megalapozottsága körében egyedül annak lehet jelentősége, hogy képes-e a működési költségeinek fedezésére. A historikus pénzügyi adatokból megállapítható, hogy folyamatosan finanszírozni tudta kiadásait, biztosította a működését. Azt, hogy a hallgatói támogatásokra épülő modell nem nyújt kellő biztonságot egy állami frekvencia használatához, az alperes semmilyen ténybeli vagy jogi indoklással nem támasztotta alá, megállapításai megalapozatlanok. Saját tőkéje valóban évek óta negatív, aminek elhárítására hitelezővédelmi okokból intézkedési kötelezettsége volt. Ennek folyamatosan eleget is tett, negatív saját tőke helyzetét úgy próbálta megoldani, hogy az eladósodottságát előidéző alperest perelte az általa okozott károk megtérítésére, részben sikerrel. Ezt követő új intézkedésként mutatta be a magánszemély többségi tulajdonos nyilatkozatában vállalt tartozás-elengedést, ami mérlegállapotának teljes helyreállításához vezetne.
- [12] Hangoztatta, hogy a pályázati ajánlata sem alaki, sem pedig tartalmi szempontból nem volt érvénytelen, így az alperesnek őt a pályázat nyertesének kellett volna kihirdetni.
- [13] Nézete szerint sérült az eljárásban az uniós jog is, mivel a támadott határozat az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló 2002. március 7-i európai parlamenti és tanácsi 2002/20/EK irányelv (a továbbiakban: Engedélyezési irányelv) 6. cikk (1) bekezdésébe ütközik, mert az alperes az alaki érvénytelenség és a tartalmi érvénytelenség körében is az irányelvben előírt átláthatóság és arányosság követelményeit megszegő döntést hozott.
- [14] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.
- [15] Fenntartotta a határozatában foglaltakat, mert az álláspontja szerint minden szempontból megalapozott és jogszerű. Kifejtette, hogy a műsortervi hiányosság esetén alkalmazandó jogkövetkezmény tekintetében nincs helye mérlegelésnek, így irreleváns az, hogy a pályázati ajánlat milyen okból hibás, hiányos, továbbá annak sincs jelentősége, hogy a pályázati ajánlat hibája technikai vagy érdemi jellegű. A pályázati felhívás szabályaihoz mind a felperes, mind az alperes kötve van, és ezek alapján minden műsorszám jellemzése és ismertetése kötelező. A hibákat a felperes sem vitatta. Az üzleti és pénzügyi terv tekintetében határozata és annak indokolása kifejezetten és ami a jogalapot illeti, kizárólag, releváns jogszabályi hivatkozásokon

alapult. A felperes 2019. évi beszámolójának kiegészítő melléklete 10. oldalán maga állapította meg, hogy „miután az eszközállományon belül a követelések aránya kisebb, mint a rövidlejáratú kötelezettségek aránya, ez a jövőbeli működés folytathatósága tekintetében sok bizonytalanságot jelez”. Saját tőke helyzete ellentétes a hivatkozott kőgens törvényi rendelkezésekkel, és ezen törvénytörő helyzetet 2020-ig sem sikerült orvosolnia.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [16] Az elsőfokú bíróság a – keltezését tekintve a 2021. június 24-én kelt 14. sorszámu végzéssel kijavított, így helyesen – 2021. május 6-án kelt, fellebbezett ítéletével a keresetet elutasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján.
- [17] Indokolásában rámutatott, hogy a „Reggeli Gyors ismétlés” című műsorszám vonatkozásában helytállóan hivatkozott arra a felperes, miszerint az önálló műsorszámnak nincs külön törvényi definíciója. Ennek oka azonban az, hogy a műsorszám törvényi definíciójának az önállóság eleve részét képezi, mint meghatározó ismérv. Az önállóságot a törvényi szabályozásból következő jelentéstartalommal figyelembe véve a felperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az alperes jogszerűtlenül határozta meg az ismétlés tekintetében a teljes egyezés követelményét. Az ismétlés pályázati felhívás szerinti definíciós rendelkezését a jogszabályi előírások, köztük az értelmező rendelkezések és az adott pályázati felhívás egészének rendszerébe helyezve lehet értékelni, nem pusztán a szavak általános jelentése, a köznapi szóhasználat alapul vételével. A felperes ellentétes kereseti érvelése logikailag hibás, mivel az általa önállóként megadhatatlannak állított tartalmat épp a kereseti érvelésbe foglaltan határozta meg a technikai beavatkozást is igénylő szerkesztői munkára utalással, ami ráadásul nem csak technikai, hanem tartalmi, értékelő munkát is jelent a releváns és érdekes tartalmaknak a hallgatók műsorélményének elsődlegességét figyelembe vevő válogatása révén. E tartalom meghatározásnak a formanyomtatvány III.3. pontjában lett volna a helye. A „Reggeli Gyors ismétlés” című műsorszám pályázati felhívás szerinti ismétléssel történő megvalósítását a jelentős, és a „Reggeli Gyors” című műsorszámába épülő hírműsorok, időjárás-jelentések és reklámok kivételével sem magyarázható időtartambeli eltérés (187 perc / 55 perc) kizárja. A versenyhelyzet, a törvény előtti egyenlőség követelménye miatt eltérésre, pozitív diszkriminációra az Mttv. 4. és 5. §-ainak alapvető rendelkezései sem adnak lehetőséget.
- [18] A „Kovátsműhely” című műsorszámot illető, ténybelileg nem vitatott 5 perces műsoridő-eltérés kérdésében a formanyomtatvány III.2. és III.3. pontjának egymáshoz való viszonyát az alperes helytállóan, a pályázati felhívás előírásait is szem előtt tartva állapította meg. A pályázati felhívás – az értelmezést segítő lábjegyzetek révén is – egyértelművé tette, hogy egy műsorszám hossza tekintetében a műsorstruktúra-táblázatban (formanyomtatvány III.2.) megjelölt hossz haladhatja meg a műsorjellemzés (formanyomtatvány III.3.) körében megadott időtartamot. A formanyomtatvány III.3. pontja szerinti tartalom-megadás pályázati felhívás szerinti módszertanából is következik, hogy e pontoknál a formanyomtatvány III.2. pontja szerinti műsorstruktúra-táblázat szerinti teljes időkeret osztható csak fel, több nem. Ez az okszerű korlát determinálja a formanyomtatvány III.2. és III.3. pontjai szerinti időtartam-meghatározások egymáshoz való viszonyát. Az ellentét feloldása csak az ajánlat módosítása révén lett volna lehetséges, így az nem volt orvosolható. A benyújtott pályázati ajánlat ugyanis – a pályázati felhívás 1.12.9.5. pontja értelmében – a pályázati eljárás alatt nem módosítható.
- [19] Az üzleti és pénzügyi terv megalapozottsági vizsgálata kapcsán kiemelte, hogy a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv. tv.) 77. § (1) bekezdése és (2) bekezdés d) pontja egyértelmű rendelkezései szerint az értékesítés nettó árbevételének nem képezi részét az egyéb bevétel számviteli fogalma alá sorolandó támogatás. Nem az alperes különítette el a támogatást az értékesítés nettó árbevételének elemeitől, azt a jogalkotó tette meg. E számviteli

jogi különbségtétel valóban nem hat ki arra, hogy a költségek lehetséges forrása az egyéb bevételek közé sorolt támogatás. Ez azonban a tervezhetőségre tett alperesi konklúziót nem rontja le, figyelemmel arra is, hogy a Számv. tv. rendelkezéséből következik a tervezhető, így például a szerződésen alapuló, akár a jövőre nézve jognyilatkozattal vállalt támogatás, juttatás, és az előre nem tervezhető támogatások közötti különbségtétel és csoportosítás. A magánszemélyektől származó önkéntes és eseti felajánlásokból összetevődő közösségi támogatás, mint a költségek tervezett fedezete bizonytalanságát az alperes okszerű mérlegeléssel, helyes minősítéssel állapította meg, és állította szembe az értékesítés nettó árbevétele körébe eső, tervezhetőbb kereskedelmi bevételekkel. A törvényes működés kérdésében az alperes megállapításai a felperes pályázati ajánlatában, üzleti és pénzügyi tervében feltüntetett, valamint a közzétett cég- és gazdálkodási adatokon, nem vitatott tényeken alapulnak. A szolgáltatott adatok Számv. tv. szerinti minősítése alapján, a Polgári Törvénykönyv határozatban hivatkozott rendelkezései szerinti értékelés, a levont következtetés nem megalapozatlan, az üzleti és pénzügyi tervben a felperesi megállapításokkal, helyzetelemzéssel, valamint saját könyvvizsgálójának véleményével is összhangban áll. A törvényi előírásoknak megfelelő állapot elérését célzó, az üzleti és pénzügyi tervben vázolt megoldás, a függő feltétellel tett kötelezettségvállaló nyilatkozat alapján a tőkehelyzet rendezésének nem jelentette olyan eszközt, amely a felperes által célzott helyreállítás, a pályázat megnyeréséhez feltételül szabott stabilitás közeljövőben történő elérése valószínűségét magas szinten biztosította volna. Az alperes az adatoknak és a tényeknek okszerű és a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekre tekintettel helytálló mérlegelését végezte el a megalapozottsági vizsgálaton alapuló tartalmi érvénytelenség megállapításához.

[20] Miután a felperes pályázata nem jutott a tartalmi értékelés eljárási szakaszába, így további érvényes pályázat hiányában az alperesnek a pályázati eljárás lezárásaként annak eredménytelenségét kellett megállapítania.

[21] Kifejtette a bíróság, hogy a felperes az alkalmazandó tagállami jog vonatkozásában nem állította az uniós jogba ütközést, valamint a tagállami szabályozáson alapuló pályázati felhívást sem kifogásolta tartalmában, hanem annak mikénti alkalmazását. Az átláthatóság és arányosság követelménye a tagállami jogi szabályozásban érvényre juttatandó, és csak közvetetten a pályázati felhívásban, mint feltételrendszerben, amelynek észrevételezése önálló szabályok szerint, még a pályázati felhívás közzétételét megelőzően lehetséges. Az alperes eljárásával összefüggésben a mondvacsinált indokokra hivatkozással történt kizárásra vonatkozó felperesi érvek mentén az Engedélyezési irányelv sérelme nem állapítható meg, mert a felperesi pályázati ajánlat alaki és tartalmi érvénytelenségét az alperes jogszerű eljárás eredményeként állapította meg.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[22] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, kereseti kérelme teljesítésével az alperes határozatának megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt terjesztett elő kérelmet.

[23] Az Mttv. 57. § (2) bekezdés e) pontjára utalva kiemelte: az Mttv. 56. §-ának megfelelő pályázati ajánlatot nyújtott be, így esetében alaki érvénytelenség nem állt fenn. Sem a határozatban, sem az ítéletben nem szerepel, hogy a pályázati ajánlata az Mttv. 56. §-ában felsoroltak közül mely elemeket ne tartalmazná. A pályázati felhívás 1.11.7.1. e) pontjára történő hivatkozás a tételes törvényi szabályozáson túlterjeszkedik, további érvénytelenségi ok betoldása önkényeskedéshez vezet. Ez a Kp. 2. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jogát is sérti, az alperesi döntés pedig az Mttv. 185. § (2) bekezdésébe is ütközik, mert az alkalmazott szankció nem következik a tényállásból. Hangoztatta, hogy a

„Reggeli Gyors ismétlés” kapcsán egyik alapvető kereseti kifogása volt az önálló műsorszám definíciójának hiánya, amely érvrendszer összefüggéseit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. Nem adott magyarázatot arra, hogy miért kellett volna tudnia, ha egy adott – jelen esetben az „önálló” – szónak az alperes jogértelmezése szerinti jelentése eltér az általános, hétköznapi szóhasználatban megszokott jelentésétől. A formanyomtatvány III.2. pontja szerinti műsorstruktúra-táblázatot érintően felrótt hiányosság sem a magyar nyelv általános szabályai, sem a pályázati eljárás megismerhető szövegösszefüggései alapján, legfőképpen pedig az Mttv. 56. §-ában szereplő felsorolás hiánya miatt nem eredményez alaki érvénytelenséget. Sérlemelte, hogy a „Reggeli Gyors ismétlés” című műsorszámot annak ismétlés mivoltát figyelmen kívül hagyva önálló műsorszámként értelmezték, negligálva az Mttv. 4. és 5. §-aiban meghatározott jogalkotói szándékot, amely éppen az ilyen jogértelmezési helyzetre nézve rögzíti, hogy az nem vezethet a sokszínűség megszüntetésére, az egyedi hangok elhallgattatására, hanem kifejezetten a Klubrádió típusú médiaszolgáltatók megőrzését kell elősegíteni az állampolgárok tájékozódáshoz fűződő alkotmányos jogának biztosítása érdekében. A „Reggeli Gyors ismétlés” ismétlés-jellegének eltagadása ellentmond a józan észnek, és mint ilyen, a tényállás megállapítására vonatkozó jogszabályi előírásoknak: a Kp. 85. § (2) bekezdésben és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdésében foglaltaknak.

[24] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a tartalmi érvénytelenség körében a kereseti előadását figyelmen kívül hagyta, annak érdemi elbírálását mellőzte. A „Kovátsműhely” című műsor kapcsán a tényszerűen fennálló adminisztratív hiba nem eredményezhetett az Mttv. 59. § (3) bekezdése szerinti tartalmi érvénytelenséget. Egyetlen nyilvántartásba vett, versenyben lévő pályázati ajánlat esetén semmilyen értékelési nehézségre való hivatkozás nem állja meg a helyét, mert az értékelés célja a más pályázatokkal való összehasonlítás, egy pályázó esetén erre értelemszerűen nem kerülhet sor. E körben ismét felhívta az Mttv. 4. és 5. §-ait azzal, hogy e garanciális szabályok lényege, miszerint az ilyen értelmezési helyzetekből ne a sokszínűség kerüljön ki vesztesként, hanem minden esetben a hozzá hasonló médiaszolgáltató folytathassa működését egyedi hangjának megőrzésével. Utalt arra, hogy az alperes a kötelező jogértelmezési előírást minden egyes határozatában megszegi, az elsőfokú bíróság pedig nem veszi ezt figyelembe. Ez a tendencia meglátása szerint az Alaptörvény IX. és XXIV. cikkeit is sérti, mert azt mutatja, hogy az alperesi és a törvényszéki határozatoknak nem a sokszínűség fenntartása, hanem annak megszüntetése a célja. Kifejtette továbbá, hogy az Mttv. 185. § (2) bekezdése és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. §-a is előírja a hatóságoknak a jóhiszemű, tisztességes és arányos jogalkalmazás követelményét. Hangoztatta, hogy az alperes aránytalan jogkövetkezményt alkalmazott vele szemben egy adminisztratív hiba kapcsán. Egy 22 éve működő rádióállomás működőképes, függetlenül attól, hogy a több száz oldalas pályázatában volt egy elírás. Az alperes és az elsőfokú bíróság egy jelentéktelennek is alig nevezhető botlást sújtott terminális szankcióval, a jóhiszemű, tisztességes és arányos eljárásra vonatkozó követelményrendszer figyelmen kívül hagyásával.

[25] Állította, hogy üzleti és pénzügyi terve mind az Mttv., mind pedig a pályázati felhívás tételes előírásainak megfelelt, így az ajánlata nem lehetett az Mttv. 59. § (3) bekezdése szerint tartalmilag érvénytelen. Az elsőfokú bíróság a tervezett bevételei körében jogi, számviteli és közgazdasági szempontból alá nem támasztott különbséget tett. A bíróság – releváns szakértelem hiányában – nem foglalhat állást megalapozottan abban a kérdésben, hogy a piaci viszonyokra és speciális helyzetére tekintettel a hallgatói támogatások vagy a kereskedelmi árbevételek minősülnek-e tervezhetőbb forrásnak. Az ítéleti megállapítások jogszabályokból nem levezethetőek, és a valóságban bekövetkezett tényeknek is ellentmondanak. Az elsőfokú bíróság megszegte a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakat, hiszen a megalapozatlan kinyilatkoztatások az indokolási kötelezettség megsértését jelentik. Az elsőfokú bíróság olyan

követelmények nemteljesítését rótta fel, amelyek sem az Mttv.-ben, sem a pályázati felhívásban nem szerepelnek. Szerinte ezért volt lehetőség arra, hogy – az elsőfokú eljárás befejezését követően – a Karc FM Média Kft. jelentős negatív saját vagyon felhalmozása mellett működve is frekvenciát kapjon. Az alperes nem vizsgálta, hogy a Karc FM működtetőjének negatív saját vagyona volt-e a működésének korábbi időszakában, az ő esetében viszont tartalmi érvénytelenségi okot kreált belőle törvényi előírás hiányában is. Azzal, hogy a bíróság jóváhagyta az alperes eljárását, részese lett az Ákr. 2. § (2) bekezdés b) pontjával ellentétes, diszkriminatív, az ügyfélegyenlőség és a szelektív jogalkalmazás tilalmába ütköző joggyakorlásnak.

- [26] Fenntartotta a pályázati eljárás Mttv. 62. § (2) bekezdése szerinti eredménytelen minősítésének jogsértő jellegére vonatkozó érvelését, hiszen pályázata nem volt érvénytelen. Őt az eredményes pályázat nyertesének kellett volna az Mttv. 62. § (1) és (3) bekezdései alapján kihirdetni.
- [27] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta kereseti érvelését az Európai Unió jogi szabályozása vonatkozásában. Az Engedélyezési irányelv átlátható és megkülönböztetésmentes jogszabály-alkotást és jogalkalmazást ír elő a frekvenciagazdálkodásra, ám az Mttv., illetve az alperes joggyakorlata ennek nem felel meg. E körben az Európai Bizottság is határozatot hozott az elsőfokú eljárás befejezését követően, 2021. június 9-én. Kiemelte: az elsőfokú ítélet ellentétes az Európai Bizottság megállapításaival. Az Alaptörvény IX. és XXIV. cikkére hivatkozva állította, hogy az alperes a médiaszolgáltatási jogosultságának megújítására vonatkozó kérelmét nem részrehajlás nélkül, nem tisztességes módon intézte, ellenkezőleg, tisztességtelenül, a hallgatóit a szabad és sokszínű tájékozódáshoz fűződő joguktól megfosztva járt el. E körben azt kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az alkotmányossággal kapcsolatos jogi érvelésére érdemben nem reagált, döntését nem indokolta meg, megsértve a Pp. 346. § (5) bekezdését. Hivatkozott e tekintetben a BH2018. 210. szám alatt közzétett kúriai ítéletre is.
- [28] A fellebbezési tárgyaláson az Mttv. 185. § (2) bekezdésére alapított hivatkozásait nem tartotta fenn, egyúttal elismerte, hogy alkotmányossággal kapcsolatos jogi érvelést az elsőfokú bíróság előtt nem terjesztett elő.
- [29] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Perköltséget számított fel.
- [30] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó eljárási és anyagi jogszabályoknak megfelel. Mind a határozat, mind az elsőfokú bíróság ítélete az alaki és a tartalmi érvénytelenség vonatkozásában egyaránt részletesen rögzítette azokat a releváns törvényi és pályázati felhívásbeli rendelkezéseket, amelyek az ügy megítélésének kereteként szolgálnak. Ezek a rendelkezések a perben felmerült valamennyi jogkérdés tekintetében egyértelmű, normatív szabályokat tartalmaznak. Hangoztatta: a felperes által hivatkozott általános elvek nem írhatják felül a pályázati ajánlatok sarkalatos törvény és pályázati felhívás szerinti alaki és tartalmi érvényességére vonatkozó szabályokat. Előadta, hogy a Karc FM Média Kft. pályázati ajánlata nem összehasonlítható a felperes perbeli pályázati ajánlatával, e kft. saját tőkéje a 2019. üzleti évre jelentős mértékben pozitívvá vált. Kiemelte: korábban az Európai Bizottság, a Velencei Bizottság és az Alkotmánybíróság is széles körben vizsgálta az Mttv.-t, és azzal összefüggésben sem uniós jogi, sem alapjogi kifogás nem merült fel. A kötelezettségszegési eljárás kapcsán megjegyezte, hogy az Európai Bizottság aggályai nem tekinthetők a perben releváns döntésnek.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [31] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

- [32] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta. Ennek során Kp. 108. § (2) bekezdésének megfelelően a feladata az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálata, és nem a keresetlevél ismételt elbírálása volt. A Kp. 109. §-a értelmében azt kellett vizsgálnia, hogy a fellebbezéssel támadott ítélet megfelel-e a jogszabályoknak, illetve, hogy történt-e eljárási szabályszegés. A Kúria eljárása során figyelemmel volt az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabályra, és ennek folytán a Mttv. 4. és 5. §-ában foglalt alapelvekre is.
- [33] Az elsőfokú bíróság a megalapozottan megállapított tényállás alapján, a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezések felhívásával, helyes jogi következtetést vont le a perbeli ügy eldöntésére nézve. Érdemi döntésével és annak indokaival a Kúria is egyetértett. Megállapította, hogy a pályázati ajánlatának hiányosságait lényegében a felperes sem vitatta, hanem csak azok jelentőségét tekintette elenyészőnek. Ezt azért emeli ki a Kúria, mert az elismert ténybeli hiányosságok következtében nem az elsőfokú bíróság (és közvetve az alperes) jogértelmezése általában a fellebbezés tárgya, hanem csak a hiányosságok miatt alkalmazott jogkövetkezmény. Az Mttv.-nek a médiaszolgáltatások sokszínűségére, mint kiemelten fontos értékre, illetve a demokratikus társadalmi nyilvánosság kialakulására és megerősödésére, mint kiemelkedő alkotmányos érdekre vonatkozó előírásait az elsőfokú bíróságnak a tényálláshoz kötötten kellett alkalmaznia. A Kúria a büntetőeljárás „in dubio pro reo” (a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem róható a védekező fél terhére) elvéhez hasonló megfontolást alkalmazott. Döntését arra a körülményre alapozta, hogy ténybeli vita hiányában nem merülhet fel olyan kétség, amelyet az értelmezési elvek segítségével kellene feloldani. Az Mttv. 4. és 5. §-aiban írtak figyelembevételére tehát csak a hiányosságok folytán alkalmazandó jogkövetkezmények vizsgálata körében merülhetett fel. A jogkövetkezmények tekintetében pedig az Mttv. nem biztosított mérlegelési lehetőséget, azokat az érvénytelenség körében kötelezően alkalmazandóként határozta meg. Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása, a tényállás jogi értékelése és a jogkövetkezmények alkalmazása tekintetében egyaránt a jogszabályoknak megfelelően járt el, és döntését megfelelően megindokolta. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Kúria az alábbiakat emeli ki.
- [34] A felperes pályázati ajánlata esetében az alperes és az elsőfokú bíróság három érvénytelenségi okot állapított meg, amelyek közül egy is elég lett volna ahhoz, hogy az ajánlat egésze érvénytelen legyen. A kereset, illetve a fellebbezés sikeréhez ezért a felperesnek mindhárom érvénytelenségi ok esetében alá kellett volna támasztania a határozat, illetve az ítélet megállapításainak jogszabályba ütközését, ám jogszabálysértést egyik esetben sem tudott igazolni.
- [35] Az Mttv. 57. § (2) bekezdés e) pontja szerint alakilag érvénytelen a pályázati ajánlat, ha nem vagy nem megfelelően tartalmazza az 56. §-ban felsoroltakat. Az Mttv. 56. § i) pontja alapján a pályázati ajánlatnak tartalmaznia kell a pályázati felhívásban megjelölt egyéb adatokat, dokumentumokat, nyilatkozatokat. Ez a rendelkezés – nyílt taxáció – tehát lehetővé teszi, hogy az alperes az Mttv. 56. § a)-h) pontjaiban meghatározott tartalmi elemeken túl a pályázati felhívásban további adatok, dokumentumok, nyilatkozatok benyújtását írja elő. A perbeli esetben az alperes a pályázati felhívás 2.5. pontjában határozta meg a pályázati ajánlat kötelező tartalmát, ezen belül a 2.5.5. pontban részletezte a műsortervvel kapcsolatos követelményeket. A 2.5.5.2. pont értelmében a pályázó a műsorterve keretében a formanyomtatvány III.3. pontjában megadottak szerint köteles ismertetni és röviden jellemezni a formanyomtatvány műsorstruktúra-táblázatában megadott valamennyi műsorszámot. A pályázati felhívás 1.11.7.1. e) pontja ezzel összhangban rendelkezik úgy, hogy alakilag érvénytelen a pályázati ajánlat, ha nem vagy nem megfelelően tartalmazza az Mttv. 56. §-ában, illetve a pályázati felhívás pályázati ajánlatra vonatkozó 2.5. pontjában foglaltakat. A pályázati felhívás e pontja tehát – a felperesi érveléssel szemben – figyelemmel az Mttv. idézett 57. § (2) bekezdés e) pontjára és 56. § i) pontjára, a tételes törvényi szabályozás jogsértő kiterjesztéseként nem tekinthető. Az

alperes nem önkényesen, hanem az idézett felhatalmazó rendelkezés alapján határozta meg a pályázati ajánlat kötelező tartalmát, illetve annak elmaradásának következményét. Amennyiben a pályázó a pályázati ajánlat kötelező tartalmára vonatkozó pályázati felhívásbeli követelménynek nem tesz eleget, azáltal nem csupán a pályázati felhívás, hanem az Mttv. előírását is sérti, miszerint a pályázónak a pályázati felhívás elvárásainak szintén eleget kell tennie, az alaki érvénytelenség megállapításának tehát ilyen esetben is törvényes alapja van.

[36] A felperes e körben ugyan hivatkozott a Kp. 2. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmére, de nem részletezte, hogy azt nézete szerint az elsőfokú bíróság miként sértette volna meg. Kiemeli a Kúria, hogy a bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson (Kp. 2. § (1) bek.). Ha tehát – mint a jelen esetben – a kereseti kérelmet a bíróság nem tartja megalapozottnak, a felperes jogvédelemre nem tarthat igényt. A bíróságnak a közigazgatási jogvitát tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban kell elbírálnia (Kp. 2. § (2) bek.). Konkrét felperesi fellebbezési kifogás hiányában a Kúria nem észlelt olyan körülményt, amely arra utalna, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában e követelmény érvényesülése sérült volna.

[37] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kifogásait „Reggeli Gyors ismétlés” című műsorszám kapcsán – a fellebbezési érveléssel szemben – részletesen vizsgálta és elbírált, indokairól az ítélete [36]-[42] bekezdéseiben számot is adott. Az önálló műsorszám definíciója felperes által hivatkozott hiányának az ítélet [36]-[37] bekezdéseiből kiolvashatóan nem volt relevanciája, ügydöntő jelentősége ezzel szemben annak volt, hogy a „Reggeli Gyors ismétlés” nem felelt meg a pályázati felhívás értelmező rendelkezései között definiált „ismétlés” fogalmának (a műsorban korábban elhangzott rögzített hanganyag, amely külön technikai beavatkozás nélkül ismét közzétehető), mert közzétételére külön technikai beavatkozást – átszerkesztést, vágást – követően került volna sor. Az „ismétlés” pályázati felhívás értelmező rendelkezései között szereplő definíciójával szemben a felperes „az önálló szó általános, hétköznapi szóhasználatban megszokott jelentésére”, „a magyar nyelv általános szabályaira”, illetve „a pályázati eljárás megismerhető szövegösszefüggéseire” sikerrel nem hivatkozhatott, ahogyan azt az elsőfokú bíróság is kifejtette. A Kúria álláspontja szerint az „önálló” szó használatának valójában nem a hétköznapi szóhasználattal ellentétes, hanem annak a médiajogra adaptált speciális értelmezése volt, amit a felperesnek, mint médiaszolgáltatónak pontosan értenie kellett.

[38] Az Mttv. 4. §-a szerint a médiaszolgáltatások sokszínűsége kiemelten fontos érték. A sokszínűség védelme kiterjed a tulajdoni monopólium kialakulásának, valamint a piaci verseny indokolatlan korlátozásának megakadályozására is. E törvényben foglalt rendelkezéseket a sokszínűség védelmének szempontját figyelembe véve kell értelmezni. Az Mttv. 5. §-a szerint a Magyarország területén élőknek, illetve a magyar nemzet tagjainak tájékozódáshoz és tájékoztatáshoz fűződő joga, illetve ezzel összefüggésben a demokratikus társadalmi nyilvánosság kialakulása és megerősödése kiemelkedő alkotmányos érdek. E törvényben foglaltakat a demokratikus közvélemény érdekének figyelembevételével kell értelmezni. Kiemeli a Kúria, hogy a sokszínűség védelmének és a demokratikus közvélemény érdekének figyelembevétele a jogértelmezés során kétségtől lényeges alapvető követelmény, ugyanakkor – amint arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt – az Mttv. 4. és 5. §-ában foglaltak sem adhatnak felmentést a törvény tételes rendelkezéseinek betartása és betartatása alól. Nem vezethetnek odáig, hogy azokra hivatkozással a hatóság vagy a bíróság szemet hunyjon valamely pályázó – adott esetben a felperes, de akár a pályázaton indult másik két pályázó – pályázati ajánlatának alaki, illetve tartalmi érvénytelensége felett, felvetve a verseny tisztaságának, az egyenlő bánásmód követelményének sérelmét is. A sokszínűség védelme, illetve a demokratikus közvélemény érdekének szempontjai nem mentik ki a felperes hibáját, hogy érvénytelen pályázati ajánlatot nyújtott be. E körben tartja fontosnak hangsúlyozni a Kúria

– reagálva a felperes fellebbezési érvrendszerére –, hogy a bíróságnak jogalkalmazóként az adott ügyet kizárólag jogi szempontból kellett megítélnie, az ügy semmilyen egyéb aspektusának nem tulajdoníthatott jelentőséget, éppen ezért – a pártatlanság elvének megfelelően – jogon kívüli szempontokat figyelembe véve nem tehetett a felperessel kivételt. A fentebb kifejtettek szerint, a hiányosságok folytán alkalmazandó jogkövetkezmények tekintetében az Mttv. nem biztosított mérlegelési lehetőséget, azokat az érvénytelenség körében kötelezően alkalmazandóként határozta meg.

- [39] Az alperes és az elsőfokú bíróság – a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben – nem eltagadták a „Reggeli Gyors ismétlés” ismétlés-jellegét, hanem a pályázati felhívás tiszta és világos értelmező rendelkezését alkalmazták, és a megalapozottan megállapított tényállásból helyes jogi következtetést levonva jutottak arra a következtetésre, hogy a „Reggeli Gyors ismétlés” az „ismétlés” fogalmának nem felel meg. A felperes a fellebbezésében ugyan mindezt vitatta, de nem mutatta be, hogy milyen jogi érvek mentén lehetne más következtetésre jutni az adott műsorszám minősítését illetően, így kifogását a Kúria elfogadni nem tudta. Az elsőfokú bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta, ennek ellenkezőjét a felperes nem állította, így a Kp. 85. § (2) bekezdésének sérelmére történt hivatkozása alaptalan, csakúgy, mint a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésére alapított, az elsőfokú bíróság ítéletének fentiek szerinti részletes indokolását támadó kifogása.
- [40] Az elsőfokú bíróság – a felperes fellebbezésével szemben – a tartalmi érvénytelenség körében is alapos indokolást adott az ítélete [43]-[45] bekezdéseiben. A „Kovátsműhely” című műsor esetében a felperes a keresetlevelében és a fellebbezésében is elismerte, hogy a pályázati ajánlatával kapcsolatban megállapított hiba tényszerűen fennállt. Hangsúlyozza a Kúria, hogy ezen a tényen nem változtat, hogy ekkorra a felperesé volt az egyetlen nyilvántartásba vett, versenyben lévő pályázati ajánlat. Az Mttv. 62. § (3) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy nyertessé kizárólag olyan pályázó nyilvánítható, aki a pályázati ajánlat benyújtásától kezdve folyamatosan megfelelt az Mttv.-ben és a pályázati felhívásban meghatározott részvételi feltételeknek. Amennyiben egyetlen pályázó felel meg a törvényi, illetve pályázati követelményeknek, az alperesnek meg kell állapítania a pályázó nyertességét. Ez azonban nyilvánvalóan nem jelenti azt, hogy az alperes egy érvénytelen pályázati ajánlatot benyújtó pályázó nyertességét megállapíthatná, az alperesnek az alaki és a tartalmi érvényességet akkor is vizsgálnia kell, ha a pályázati eljárásban egyetlen pályázó vesz részt. Miután a felperes pályázati ajánlata az Mttv. 59. § (3) bekezdés d) pontja szerint tartalmilag (is) érvénytelen volt, ezért a nyertessége megállapítására – bár egyedüli pályázóként maradt az eljárásban – nem kerülhetett sor.
- [41] Az Mttv. 4-5. §-aival kapcsolatos fellebbezési érvelés kapcsán a Kúria visszaül az e jogszabályhelyek kapcsán a jelen ítéletben korábban írtakra.
- [42] Továbbmenően pedig rámutat, hogy a jelen másodfokú eljárás tárgyát nem az alperes valamennyi határozata, az ezekből esetleg kiolvasható tendencia, az alperes és az elsőfokú bíróság általános joggyakorlata képezi, hanem az alperes egyedi ügyben hozott, keresettel támadott határozata, illetve az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben született, fellebbezett ítélete, a Kúriának kizárólag ez utóbbi jogszerűségéről kellett állást foglalnia. A felperes e vonatkozásban újól foglalt felhívta az Alaptörvény IX. és XXIV. cikkeit, amellyel kapcsolatban a Kúria hangsúlyozza: önmagában az, hogy a perbeli esetben a felperes pályázati ajánlatának érvénytelenségét az alperes – jogszerűen – megállapította, nem sértheti sem a sajtószabadság elvét, sem a felperes tisztességes hatósági ügyintézéshez való jogát.
- [43] Az Ákr. 2. §-a a jogszerűség elvét bontja ki, amelynek sérelmét a felperes a fellebbezésében arra hivatkozva állította, hogy vele szemben az alperes aránytalan jogkövetkezményt alkalmazott. E tekintetben a Kúria azt emeli ki, hogy bár a tartalmi érvénytelenséghez vezető hibát a felperes „adminisztratív hibaként”, „jelentéktelennek is alig nevezhető botlasként” értékeli, azt nem tudta megjelölni, hogy ha a pályázati ajánlat – a pályázó által is elismerten –

hibás, akkor akár az alperesnek, akár a bíróságnak mely jogszabályhely alapján lenne a hiba súlyát megállapító és ahhoz igazodó mérlegelési lehetősége a tartalmi érvénytelenség megállapítása körében. Az alperes határozata és az elsőfokú bíróság ítélete részletes indokolást tartalmaz abban a kérdésben is, hogy a felperes pályázati ajánlatának hibái, hiányosságai kapcsán hiánypótlási felhívásnak, felvilágosításkérésnek miért nem volt helye. E tekintetben a fellebbezés konkrét kifogást az elsőbírói indokolással összefüggésben nem fogalmazott meg. A felperes esetében a tartalmi érvénytelenség megállapítására is jogszerűen került sor, ennek következményének rosszhiszemű voltáról, tisztességtelenségéről vagy aránytalanságról szó sem lehetett. A felperesnek a „tisztességes eljárás”, „jóhiszeműség” eljárási zsinórmértékére alapított, az alperesen és az elsőfokú bíróságon számonkért érvelése a törvényi előírások és pályázati feltételek átlépésére, szelektív alkalmazására, a felperes szolgáltatási profiljára tekintettel a szabályok felülírására és figyelmen kívül hagyására, a felperes kivételezettként kezelésére – a már kifejtettek szerint – jogszabályi alapot nem teremthetett. Emlékeztet a Kúria arra is, hogy a felperes pályázati ajánlata érvénytelenségéhez nem egyedül a felperes által bagatellnek tartott hiba, hanem összesen három érvénytelenségi ok vezetett.

[44] A felperes a fellebbezésében ugyan állította, hogy üzleti és pénzügyi terve mind az Mttv., mind pedig a pályázati felhívás tételes előírásainak megfelelt, ezzel szemben azonban az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően, részletesen, a felperes pályázati ajánlatában előadottakra és a csatolt dokumentumokra, valamint a közhiteles nyilvántartásokból elérhető adatokra alapítottnak megindokolta, hogy azt miért nem tartotta az alperessel egyetértve elfogadhatónak. A fellebbezett ítélet [46]-[52] bekezdései bemutatják az ezzel kapcsolatos megfontolásokat, kitérve egyebek mellett a felperes negatív saját tőke helyzetére, az annak rendezését célzó nyilatkozatok feltételes és ellentmondásos voltára.

[45] Nem helytálló az a fellebbezési érvelés, hogy indokolatlan lenne az értékesítés nettó árbevételének az egyéb bevételektől, így a hallgatói támogatások összegétől való megkülönböztetése és eltérő értékelése, hiszen egy gazdasági társaság esetében a felmerülő költségek fedezetére – jogi, számviteli és közgazdasági szempontból is – alapvetően a megkötött szerződésekkel, kötelező vállalásokkal lekötött kereskedelmi árbevétel szolgál. E körben az elsőfokú bíróság helytállóan utalt a Számv. tv. szabályaira. A hallgatói támogatások nyújtására nézve semmiféle kötelezettségvállalás nincs – ilyet, bár a piaci viszonyokra és speciális helyzetére hivatkozott a fellebbezésében, a felperes sem mutatott be –, így azok befolyása nem tekinthető előre tervezhetőnek, nagy valószínűséggel kalkulálhatónak, következésképpen nem biztosíthatják önmagukban a költségek fedezetét. Nem fogadta el a Kúria a felperes azon érvelését, hogy a bíróság – releváns szakértelem hiányában – nem foglalhatott volna állást ebben a kérdésben, mert megítélése szerint is ez jogkérdés, egyébiránt annak szakkérdés voltára a felperes az elsőfokú bíróság előtti eljárásban maga sem hivatkozott, szakértő kirendelését nem kérte. Az alperes és az elsőfokú bíróság összességében megalapozottnak jutott arra a következtetésre, hogy a felperes pályázati ajánlatának részét képező üzleti és pénzügyi terve nem tekinthető megalapozottnak, s ezért nem alkalmas a pályázati felhívás 1.2.1. pontjában rögzített cél, a működésében kiszámítható és stabil rádió médiapiaci jelenlétének jövőbeni biztosítására, ezért a pályázati ajánlat az Mttv. 59. § (3) bekezdés c) pontja alapján tartalmilag érvénytelen.

[46] A Karc FM Média Kft. Budapest 95,3 MHz körzeti vételkörzetű rádiós médiaszolgáltatási lehetőség közösségi jellegű használatára benyújtott pályázati ajánlatának mikénti elbírálása kapcsán a felperes a fellebbezésében az alperes diszkriminatív eljárását sérelmezte. E kérdésben a Kúria elsőként hangsúlyozza: nem eredményezheti automatikusan a felperes pályázati ajánlatának elfogadását az, hogy az alperes más pályázati eljárásban milyen határozatot hozott. A bíróságnak a jelen perben nem a Karc FM Média Kft., hanem a felperes pályázati ajánlata elbírálásának jogszerűségéről kell állást foglalnia, amellyel kapcsolatban általánosságban igaz az, hogy a hatóságnak be kell tartania és tartatnia a jogszabályokat, márpedig a felperes

pályázati ajánlata tartalmi érvénytelenségének megállapítására az üzleti és pénzügyi terv megalapozatlanságára tekintettel jogszerűen került sor. Kiemelendő továbbá, hogy az Ákr. 2. § (2) bekezdés b) pontja szerinti ügyfélegyenlőség, illetve a szelektív jogalkalmazás tilalmának kérdése kizárólag a jogi és ténybeli azonosságot mutató ügyekhez kapcsolódóan vethető fel. Ennek érdekében a felperesnek azt kellett volna igazolnia, hogy az általa említett pályázóval azonos helyzetben voltak, a két ügy tényállása e tekintetben azonos, és ennek ellenére történt eltérés. Itt kell emlékeztetni arra, hogy a felperes esetében sem önmagában a veszteségessége vezetett a pályázati ajánlata érvénytelenségéhez, hanem az a törvénysértő állapot, amelyet az eredményezett, továbbá, hogy a jogszerű állapot helyreállítására vonatkozó vállalása sem volt elfogadható. A Karc FM Média Kft. pályázati ajánlata ilyen értelemben nem összehasonlítható a felperes pályázati ajánlatával, mert az említett gazdasági társaság saját tőkéje a 2019. üzleti évre – a felperes által a fellebbezéshez csatolt iratokból is megállapíthatóan – jelentős mértékben pozitívvá vált (383.958.000 forintra emelkedett).

- [47] A Pp.-nek a Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja szerint alkalmazandó, a mulasztásra és annak igazolására vonatkozó 149. § (1) bekezdésében írt rendelkezése szerint a fél az elmulasztott perbeli cselekményt a törvény eltérő rendelkezésének hiányában többé hatályosan nem teljesítheti, az elkésztett teljesített perbeli cselekmény hatálytalan, ezért a fellebbezés a tárgyaláson már nem egészíthető ki. Az alperesnek a tárgyaláson tett, a felperes pénzügyi helyzetére vonatkozó, a tényállást kiegészítő nyilatkozatát a Kúria ezért figyelmen kívül hagyta.
- [48] Miután a felperes pályázati ajánlata érvénytelenségének megállapítására megalapozottan került sor, az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a pályázati eljárás eredménytelensége jogszerű jellegére is. Amint arra a Kúria fentebb már rámutatott, a fellebbezésben felhívott Mttv. 62. § (3) bekezdése alapján nyertessé kizárólag olyan pályázó nyilvánítható, aki a pályázati ajánlat benyújtásától kezdve folyamatosan megfelelt az e törvényben és a pályázati felhívásban meghatározott részvételi feltételeknek, márpedig a felperes e feltételeket nem teljesítette. A pályázati eljárás ezért nem volt eredményes, és így az Mttv. 62. § (1) bekezdés b) pontja szerinti, a pályázati eljárás nyertesét megállapító hatósági határozat sem volt hozható. Miután valamennyi benyújtott pályázati ajánlat alaki vagy tartalmi szempontból érvénytelennek bizonyult, így az egyetlen jogszerű döntés az Mttv. 62. § (2) bekezdése alapján pályázati eljárás eredménytelenségének megállapítása volt.
- [49] Az elsőfokú bíróság az ítéletének [54] bekezdésében foglalkozott a felperesnek az Európai Unió jogi szabályozására vonatkozó kereseti érvelésével is, így nem fogadható el az a felperesi érv, hogy azt a bíróság figyelmen kívül hagyta volna. Az átlátható és megkülönböztetésmentes jogalkotás és jogalkalmazás követelménye kapcsán a felperes a fellebbezésében csupán általános vélekedésének adott hangot, miszerint annak a frekvenciagazdálkodás terén az Mttv., illetve az alperes joggyakorlata nem felel meg. Ezt az általános, bármiféle egyediesítést nélkülöző hivatkozást a Kúria – a konkrét jogvita eldöntése körében, az elsőfokú bíróság ítélete jogsértő jellegének alátámasztására – értékelni nem tudta.
- [50] Az Európai Bizottság által indított kötelezettségszegési eljárással kapcsolatos fellebbezési hivatkozással összefüggésben a Kúria rámutat: a 2021. június 9-én közzétett kötelezettségszegési eljárási csomagban szerepel az a fellebbezésben hivatkozott és csatolt – helyesen – felszólító levél, amelyet a Bizottság küldött Magyarországnak, két hónapot biztosítva a válaszadásra. A Bizottság aggályait kifejező felszólító levél a kötelezettségszegési eljárás első lépcsője, és a – fellebbezésben írtakkal szemben – nem keverhető össze az Európai Unió Bíróságának a tagállamot marasztaló határozatával, de még az eljárás – esetleges – következő lépését jelentő indokolással ellátott bizottsági véleménnyel sem. A felszólító levélben uniós jogsértés megállapítására nem kerülhetett, és ténylegesen nem is került sor, így azt a per eldöntésénél figyelembe venni nem lehetett. Megjegyzendő, hogy a felszólító levél „a magyar Médiatanács által a Klubrádió jogainak megújítása ügyében kiadott elutasító határozatokról” szól. Ugyanakkor a felperes médiaszolgáltatási jogosultsága megújításának

ügyében az alperes nem a jelen per tárgyát képező határozatával, hanem a 830/2020. (IX. 8.) szám alatt kiadott határozatával rendelkezett, megállapítva, hogy a felperes esetében az Mttv. 48. § (7) bekezdés a) pontja szerinti, a Budapest 92,9 MHz közösségi jellegű rádiós médiaszolgáltatási jogosultság megújítását kizáró objektív ok áll fenn. Ebben az ügyben a felperes keresetét a Fővárosi Törvényszék a 2021. február 9-én kelt 104.K.707.232/2020/16. számú – elutasító – ítéletével bírálta el, amelyet a Kúria a 2021. június 17-én kelt Kf.V.40.072/2021/7. számú ítéletével helybenhagyott. A felszólító levél tehát nem a jelen eljáráshoz kapcsolódik, így minden alapot nélkülöz az a fellebbezési hivatkozás, miszerint az elsőfokú ítélet ellentétes lenne az Európai Bizottság megállapításaival.

- [51] Kétségtelen, hogy amennyiben a felperes a közigazgatási határozat alkotmányosságát is vitatja, úgy a bíróságnak a kereseti kérelem alapján ezt az érvelést vizsgálnia kell (BH2018. 210.). Azonban a felperes konkrét, kifejezett, az Alaptörvény rendelkezéseit felhívó, alkotmányossággal kapcsolatos kereseti hivatkozást – mint azt a fellebbezési tárgyaláson el is ismerte – nem terjesztett elő, így az indokolási kötelezettség Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében írt szabályainak megsértése e körben sem állapítható meg. Az Alaptörvény IX. és XXIV. cikkeivel kapcsolatos fellebbezési okfejtéssel összefüggésben a Kúria álláspontját már fentebb kifejtette. Ismételten hangsúlyozza: a perbeli pályázati eljárás esetében mindenekelőtt a pályázó felperes érdeke, feladata és felelőssége volt, hogy alakilag és tartalmilag egyaránt érvényes pályázati ajánlatot nyújtson be. Nem az alperes és nem az elsőfokú bíróság jogszerűtlen eljárása vezetett a felperes pályázati ajánlatának érvénytelenségéhez, az ajánlatot az adott – az Mttv.-nek és a pályázati felhívásnak több szempontból sem megfelelő – tartalommal a felperes állította össze, így annak érvénytelenségét kizárólag a saját magatartása okozta, amin a sajtószabadság elvére, illetve a tisztességes hatósági ügyintézéshez való jogra való általános hivatkozás sem változtat. Nem az alperes vagy az elsőfokú bíróság „fosztotta meg” a hallgatókat a felperes Budapest 92,9 MHz körzeti vételkörzetű rádiós médiaszolgáltatásától, hanem maga a hibás, hiányos és ellentmondó tartalmú pályázatot benyújtó felperes.
- [52] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

- [53] *A másodfokú bíróság feladata az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálata, és nem a keresetlevél ismételt elbírálása.*
- [54] *Az Mttv. médiaszolgáltatások sokszínűségére, mint kiemelten fontos értékre, illetve a demokratikus társadalmi nyilvánosság kialakulására és megerősödésére, mint kiemelkedő alkotmányos érdekre vonatkozó előírásainak figyelembevétele a perbeli esetben csak a pályázati ajánlat hiányosságai folytán alkalmazandó jogkövetkezmények vizsgálata körében merülhetett fel. A jogkövetkezmények tekintetében az Mttv. nem biztosított mérlegelési lehetőséget, azokat az érvénytelenség körében kötelezően alkalmazandóként határozta meg. Az Mttv. 4. és 5. §-aiban foglaltak sem adhatnak felmentést a törvény tételes rendelkezéseinek betartása és betartatása alól. A sokszínűség védelme, illetve a demokratikus közvélemény érdekének szempontjai nem mentik ki a felperes hibáját, hogy érvénytelen pályázati ajánlatot nyújtott be. A bíróságnak jogalkalmazóként az adott ügyet kizárólag jogi szempontból kellett megítélnie, az ügy semmilyen egyéb aspektusának nem tulajdoníthatott jelentőséget, éppen ezért – a pártatlanság elvének megfelelően – jogon kívüli szempontokat figyelembe véve nem tehetett a felperessel kivételt.*
- [55] *Az Európai Bizottság által indított kötelezettségszegési eljárásban a Bizottság aggályait kifejező felszólító levél az eljárás első lépcsője, abban uniós jogsértés megállapítására nem kerülhetett, és ténylegesen nem is került sor, emellett a felszólító levél nem a jelen eljáráshoz kapcsolódik, így azt a per eldöntésénél figyelembe venni nem lehetett.*

Záró rész

- [56] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján – a felperes kérelmére – tárgyaláson bírálta el.
- [57] Az alperes költségeinek megfizetésére a felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles. A Kúria a másodfokú perköltség viseléséről, összegéről a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel döntött, megállapítva, hogy a felszámítás a jogszabályoknak megfelelő és arányos volt.
- [58] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles.
- [59] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. szeptember 28.

████████████████████
a tanács elnöke

████████████████████
előadó bíró

████████████████████
bíró

A kiadmány hitelül:

KEI.
tiszttviselő

